

Издание
на български език

Информация и известия

Година 64
19 април 2021 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2021/C 138/01

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2021/C 138/02

Дело C-95/19: Решение на Съда (пети състав) от 24 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Agenzia delle Dogane/Silcompa SpA (Преюдициално запитване — Директива 76/308/ЕИО — Членове 6 и 8, както и член 12, параграфи 1 — 3 — Взаимопомощ в областта на събирането на някои вземания — Акциз, дължим в две държави членки за едни и същи сделки — Директива 92/12/ЕО — Членове 6 и 20 — Освобождаване за потребление на стоки — Подправяне на придружителния административен документ — Нарушение или нередовност, извършено/извършена при движение на акцизни стоки под режим на отложено плащане на акциз — Неправомерно извеждане на стоки от режим на отложено плащане — „Дублиране на данъчната претенция“ по отношение на акциза — Контрол, извършван от съдилищата на държавата членка по местонахождение на запитвания орган — Отхвърляне на молбата за помощ, подадена от компетентните органи на друга държава членка — Условия) 2

2021/C 138/03

Дело C-389/19 P: Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция, Кралство Дания, Република Финландия, Европейски парламент, Европейска агенция по химикали (Обжалване — Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Регистрация, оценка, разрешаване и ограничаване на химикали — Решение на Европейската комисия за разрешаване на някои видове употреба на веществата оловен сулфохромот жълт и оловен хроматмолибдатсулфат червен, включени в приложение XIV към посочения регламент — Вещества, пораждащи сериозно безпокойство — Условия за разрешаване — Проверка на липсата на алтернативи) 3

2021/C 138/04	Дело C-403/19: Решение на Съда (втори състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics (Преюдициално запитване — Член 63 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Корпоративни данъци — Двустранни спогодби за избягване на двойното данъчно облагане — Данъчно облагане на дивиденди, разпределени от чуждестранно дружество, за които друга държава членка вече е удържала данък — Максимален размер на приспадения данъчен кредит — Юридическо двойно данъчно облагане)	4
2021/C 138/05	Дело C-604/19: Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Полша) — Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква а) — Член 9, параграф 1 — Член 13, параграф 1 — Член 14, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Понятие „доставка на стоки“ — Преобразуване по силата на закона на правото на дългосрочно ползване на недвижим имот в пълно право на собственост — Община, която получава таксите за преобразуването — Понятие „компенсация“ — Понятие „данъчнозадължено лице, действащо в това си качество“ — Изключение — Публичноправни субекти, които се ангажират с дейности или сделки като държавни органи)	4
2021/C 138/06	Дело C-615/19 P: Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. — John Dalli/Комисия (Обжалване — Иск за обезщетение — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Твърдение за неправомерно поведение на Европейската комисия и на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) — Прекратяване на функциите на член на Комисията — Процесуални разпоредби относно разследванията на OLAF — Започване на разследване — Право на изслушване — Надзорен съвет на OLAF — Презумпция за невиновност — Преценка на твърденияте вреди)	5
2021/C 138/07	Дело C-658/19: Решение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2021 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Директива (ЕС) 2016/680 — Обработване на лични данни — Предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления — Липса на транспониране и на съобщаване на транспониращите мерки — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Искане относно осъждане за заплащане на еднократна сума или на периодична имуществена санкция)	6
2021/C 138/08	Дело C-673/19: Решение на Съда (пети състав) от 24 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — M. A. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T (Преюдициално запитване — Убежище и имиграция — Директива 2008/115/ЕО — Членове 3, 4, 6 и 15 — Бежанец, който е в незаконен престой на територията на държава членка — Запържане с цел прехвърляне в друга държава членка — Статут на бежанец в тази друга държава членка — Принцип на забрана за връщане — Липса на решение за връщане — Приложимост на Директива 2008/115)	7
2021/C 138/09	Дело C-689/19 P: Решение на Съда (десети състав) от 25 февруари 2021 г. — VodafoneZiggo Group BV/Европейска комисия (Обжалване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО, изменена с Директива 2009/140/ЕО — Консолидиране на вътрешния пазар на електронните съобщения — Член 7, параграфи 3 и 7 — Проектомярка, предоставена от националния регулаторен орган — Пазар за доставка на едро в определено местоположение в Нидерландия — Съвместна значителна пазарна мощ — Забележки на Европейската комисия, изпратени на националния регулаторен орган — Задължение за националния регулаторен орган да ги отчете в максимална степен — Обхват — Член 263 ДФЕС — Жалба за отмяна — Допустимост — Обжалваем акт — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)	7
2021/C 138/10	Дело C-712/19: Решение на Съда (седми състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Novo Banco SA/Junta de Andalucía (Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Данъчни въпроси — Данък върху клиентските депозити в кредитните институции — Данъчни приспадания, предвидени единствено за институциите със седалище или офиси на територията на автономна област Андалусия — Данъчни приспадания, предвидени единствено за инвестиции, свързани с изпълнявани в тази автономна област проекти — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 401 — Забрана за събиране на други национални данъци, които могат да се характеризират като данъци върху оборота — Понятието „данък върху оборота“ — Основни характеристики на ДДС — Липса)	8
2021/C 138/11	Дело C-772/19: Решение на Съда (девети състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien (Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Тарифни позиции 8701 и 8705 — Тълкуване — Самолетен влекач)	9

2021/C 138/12	Дело C-804/19: Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg — Австрия) — BU/Markt24 GmbH (Преюдициално запитване — Съдебна компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Компетентност при индивидуални трудови договори — Разпоредби на глава II, раздел 5 — Приложимост — Договор, сключен в дадена държава членка, за полагане на труд в дружество, установено в друга държава членка — Непрестиране на работна сила през целия срок на договора — Изключване на приложимостта на националните правила за определяне на съдебната компетентност — Член 21, параграф 1, буква б), подточка i) — Понятие за място, където или откъдето работникът или служителът обичайно осъществява дейността си — Трудов договор — Място на изпълнение на договора — Задължения на работника или служителя към своя работодател)	10
2021/C 138/13	Дело C-857/19: Решение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 102 ДФЕС — Злоупотреба с господстващо положение — Разпределение на правомощията между Европейската комисия и националните органи по конкуренция — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 11, параграф 6 — Освобождаване на националните органи по конкуренция от техните правомощия — Принцип ne bis in idem — Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз)	11
2021/C 138/14	Дело C-940/19: Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Les Chirurgiens-Dentistes de France и др./Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre (Преюдициално запитване — Признаване на професионалните квалификации — Директива 2005/36/ЕО — Член 4е, параграф 6 — Национална правна уредба — Допускане на възможност за частичен достъп до някои от професиите, обхванати от механизма за автоматично признаване на професионалните квалификации)	12
2021/C 138/15	Дело C-129/20: Решение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg) — XI/Caisse pour l'avenir des enfants (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2010/18/ЕС — Ревизирано рамково споразумение за родителския отпуск — Национална правна уредба, която поставя като условие за предоставяне на родителски отпуск работникът да е бил нает на работа и на това основание да е бил задължително включен в система за социална сигурност към датата на раждането на детето)	12
2021/C 138/16	Дело C-108/19: Определение на Съда (десети състав) от 14 януари 2021 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 33 — Определяне на мястото на облагаемите сделки — Доставка на стоки с превоз — Доставка на стоки, изпращани или превозвани от или от името на доставчика — Продажба чрез интернет сайт — Договор за превоз на стоките, сключен от клиента с дружество, предложено от доставчика)	13
2021/C 138/17	Дело C-706/19 P: Определение на Съда (девети състав) от 20 януари 2021 г. — CCPL — Consorzio Cooperativo di Produzione e Lavoro SC, Coorbox group SpA, Coorbox Eastern s.r.o./Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Конкуренция — Картели — Пазар на опаковките за продажба на хранителни стоки на дребно — Обжалване на мотивите — Явно недопустима жалба)	14
2021/C 138/18	Дело C-769/19: Определение на Съда (десети състав) от 14 януари 2021 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — наказателно производство срещу UC, TD (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Член 6 — Право на информация на заподозрените лица или на обвиняемите относно техните права в наказателното производство — Член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз — Разглеждане на делото в разумен срок — Национална правна уредба, която предвижда прекратяване на съдебното производство при установени от съда пороци в обвинителния акт — Връщане на делото на прокурора за изготвяне на нов обвинителен акт — Допустимост)	14

2021/C 138/19	Дело С-892/19 Р: Определение на Съда (десети състав) от 14 януари 2021 г. — Camelia Manéa/Център за преводи за органите на Европейския съюз (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Публична служба — Срочно нает служител — Срочен договор — Решение за неподновяване на договора — Оттегляне на решението и приемане на ново решение за неподновяване с действие от датата на първото решение — Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)	15
2021/C 138/20	Дело С-105/20: Определение на Съда (шести състав) от 21 януари 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal du travail de Nivelles — Белгия) — UF/Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Акт за преюдициално запитване — Липса на достатъчно точни сведения за причините, поради които за целите на решаването на спора в главното производство е необходим отговор на преюдициалните въпроси — Явна недопустимост на преюдициалното запитване)	16
2021/C 138/21	Дело С-455/20: Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 23 септември 2020 година — Ц.М.Ц., Т.М.М.	16
2021/C 138/22	Дело С-676/20: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Испания), постъпило на 11 декември 2020 г. — ASADE — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Дело С-3/21: Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 4 януари 2021 г. — FS/Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Дело С-22/21: Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 14 януари 2021 г. — SRS, AA/Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Дело С-71/21: Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 4 февруари 2021 година — наказателно производство срещу КТ	19
2021/C 138/26	Дело С-72/21: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 4 февруари 2021 г. — SIA „PRODEX“/Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Дело С-78/21: Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 1 февруари 2021 г. — AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Дело С-92/21: Преюдициално запитване от Tribunal du travail de Liège (Белгия), постъпило на 15 февруари 2021 г. — VW/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Дело С-96/21: Преюдициално запитване от Amtsgericht Bremen (Германия), постъпило на 16 февруари 2021 г. — DM/CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Дело С-121/21: Иск, предявен на 26 февруари 2021 г. — Чехия/Полша	23
2021/C 138/31	Дело С-156/21: Жалба, подадена на 11 март 2021 г. — Унгария/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз	24
2021/C 138/32	Дело С-157/21: Жалба, подадена на 11 март 2021 г. — Република Полша/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз	26
2021/C 138/33	Дело С-761/19: Определение на председателя на пети състав на Съда от 11 януари 2021 г. — Европейска комисия/Унгария	28
2021/C 138/34	Дело С-865/19: Определение на председателя на шести състав на Съда от 30 ноември 2020 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance de Rennes — Франция) — Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG	28

2021/C 138/35	Дело C-38/20: Определение на председателя на Съда от 27 ноември 2020 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Andalucía Ceuta y Melilla — Испания) — ZP/Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Дело C-227/20: Определение на председателя на Съда от 18 януари 2021 г. — Европейска комисия/Италианска република	29
2021/C 138/37	Дело C-335/20: Определение на председателя на Съда от 22 януари 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal du travail du Brabant wallon — Белгия) — PR/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Дело C-407/20: Определение на председателя на Съда от 25 януари 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien — Австрия) — Österreichische Apothekerkammer/HA	29
2021/C 138/39	Дело C-512/20: Определение на председателя на Съда от 22 януари 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Noord-Holland — Нидерландия) — P/Swiss International Air Lines AG	29
Общ съд		
2021/C 138/40	Дело T-238/20: Решение на Общия съд от 17 февруари 2021 г. — Ryanair/Комисия (Държавни помощи — Пазар на въздушния транспорт на територията на Швеция, от Швеция и към Швеция — Гаранции по заеми в подкрепа на авиокомпаниите в рамките на пандемията от COVID-19 — Решение да не се повдигат възражения — Временна рамка за мерки за държавна помощ — Мярка, предназначена за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка — Свободно предоставяне на услуги — Равно третиране — Пропорционалност — Критерий за притежаване на лиценз, издаден от шведските органи — Липса на съпоставяне на положителния ефект на помощта с отрицателните ѝ последици за условията на търговия и за поддържане на ненарушена конкуренция — Член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС — Ratio legis — Задължение за мотивиране)	30
2021/C 138/41	Дело T-259/20: Решение на Общия съд от 17 февруари 2021 г. — Ryanair/Комисия (Държавни помощи — Пазар на въздушния транспорт във Франция — Мораториум върху плащането на таксата за гражданска авиация и на такса „солидарност“ върху самолетните билети, дължими на месечен принцип в периода от март до декември 2020 г. в рамките на пандемията от COVID-19 — Решение да не се повдигат възражения — Помощ за отстраняване на вреди, причинени от извънредно събитие — Свободно предоставяне на услуги — Равно третиране — Критерий за притежаване на лиценз, издаден от френските органи — Пропорционалност — Член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС — Задължение за мотивиране)	31
2021/C 138/42	Дело T-19/20: Определение на Общия съд от 12 февруари 2021 г. — sprd.net/EUIPO — Shirlabor (I love) (Жалба за отмяна — Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „I love“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Марка, състояща се в рекламен лозунг — Задължение за мотивиране — Член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Неприложимост на член 16, параграф 1, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 — Допустимост на доказателства — Член 97, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Безпристрастност — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	31
2021/C 138/43	Дело T-92/20: Определение на Общия съд от 11 февруари 2021 г. — Gruč/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Държавни помощи — Регламенти за групово освобождаване — Програма за помощи, предоставена от чешките власти в полза на определени предприятия — Решение на Комисията за одобряване на посочената програма — Жалба за отмяна, отхвърлена като просрочена — Вреда, за която се твърди, че е причинена от актовете на Комисията и на юрисдикциите на Съюза — Погасителна давност — Жалба, която отчасти е явно недопустима — Причинно-следствена връзка — Жалба, която отчасти е явно лишена от всякакво правно основание)	32
2021/C 138/44	Дело T-176/20: Определение на Общия съд от 11 февруари 2021 г. — Sam McKnight/EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL) (Марка на Европейския съюз — Отмяна на обжалваното решение — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)	33
2021/C 138/45	Дело T-230/20 R: Определение на председателя на Общия съд от 8 февруари 2021 г. — PNB Banka/ЕЦБ (Обезпечително производство — Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Конкретни надзорни задачи, възложени на ЕЦБ — Решение за отнемане на лиценза на кредитна институция — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	33

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2021/C 138/01)

Последна публикация

ОВ С 128, 12.4.2021 г.

Предишни публикации

ОВ С 110, 29.3.2021 г.

ОВ С 98, 22.3.2021 г.

ОВ С 88, 15.3.2021 г.

ОВ С 79, 8.3.2021 г.

ОВ С 72, 1.3.2021 г.

ОВ С 62, 22.2.2021 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 24 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Agenzia delle Dogane/Silcompra SpA

(Дело C-95/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 76/308/ЕИО — Членове 6 и 8, както и член 12, параграфи 1 — 3 — Взаимопомощ в областта на събирането на някои вземания — Акциз, дължим в две държави членки за едни и същи сделки — Директива 92/12/ЕО — Членове 6 и 20 — Освобождаване за потребление на стоки — Подправяне на придружителния административен документ — Нарушение или нередовност, извършено/извършена при движение на акцизни стоки под режим на отложено плащане на акциз — Неправомерно извеждане на стоки от режим на отложено плащане — „Дублиране на данъчната претенция“ по отношение на акциза — Контрол, извършван от съдилищата на държавата членка по местонахождение на запитвания орган — Отхвърляне на молбата за помощ, подадена от компетентните органи на друга държава членка — Условия)

(2021/C 138/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenzia delle Dogane

Ответник: Silcompra SpA

Диспозитив

Член 12, параграф 3 от Директива 76/308/ЕИО на Съвета от 15 март 1976 година относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки, изменена с Директива 2001/44/ЕО на Съвета от 15 юни 2001 г., във връзка с член 20 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, изменена с Директива 92/108/ЕИО на Съвета от 14 декември 1992 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на действие за оспорване на мерките по изпълнение, предприети в държавата членка по местонахождение на запитвания орган, компетентният орган на тази държава членка може да откаже да уважи молбата за събиране на акцизи, подадена от компетентните органи на друга държава членка, по отношение на стоки, изведени неправомерно от режим на отложено плащане, по смисъла на член 6, параграф 1 от Директива 92/12, изменена с Директива 92/108, щом като тази молба се основава на факти, свързани със същите сделки, за които вече се събира акциз в държавата членка по местонахождение на запитвания орган.

⁽¹⁾ ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция, Кралство Дания, Република Финландия, Европейски парламент, Европейска агенция по химикали

(Дело С-389/19 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Регистрация, оценка, разрешаване и ограничаване на химикали — Решение на Европейската комисия за разрешаване на някои видове употреба на веществата оловен сулфохромат жълт и оловен хроматполибдатсулфат червен, включени в приложение XIV към посочения регламент — Вещества, поражащи сериозно безпокойство — Условия за разрешаване — Проверка на липсата на алтернативи)

(2021/С 138/03)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: първоначално R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici и G. Tolstoy, впоследствие R. Lindenthal и K. Mifsud-Bonnici, подпомагани от K. Nordlander, advokat)

Други страни в производството: Кралство Швеция (представители: първоначално C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder и A. Falk, впоследствие O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev и H. Eklinder), Кралство Дания (представители: първоначално J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff и P. Z. L. Ngo, впоследствие J. Nymann-Lindegren и M. S. Wolff), Република Финландия (представител: S. Hartikainen), Европейски парламент (представители: A. Neergaard, A. Tamás и C. Biz), Европейска агенция по химикали (ЕЧА) (представители: първоначално M. Heikkilä, W. Broere и C. Schultheiss, впоследствие M. Heikkilä, W. Broere и J. Löfgren)

Диспозитив

- 1) Отменя точка 2 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 7 март 2019 г., Швеция/Комисия (Т-837/16, EU:T:2019:144).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Запазва правните последици на Решение за изпълнение С(2016) 5644 окончателен на Комисията от 7 септември 2016 година за издаване на разрешение за някои видове употреба на веществата оловен сулфохромат жълт и оловен хроматполибдатсулфат червен съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета, докато Европейската комисия се произнесе отново по подаденото от DCC Maastricht BV заявление за разрешение.
- 4) Европейската комисия, Кралство Швеция, Кралство Дания, Република Финландия, Европейският парламент и Европейската агенция по химикали (ЕЧА) понасят направените от тях съдебни разноски в производството по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 22.7.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-403/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 63 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Корпоративни данъци — Двустранни спогодби за избягване на двойното данъчно облагане — Данъчно облагане на дивиденди, разпределени от чуждестранно дружество, за които друга държава членка вече е удържала данък — Максимален размер на приспаднатия данъчен кредит — Юридическо двойно данъчно облагане)

(2021/C 138/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société Générale SA

Ответник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Диспозитив

Член 63 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която в контекста на режим, предназначен да компенсира двойното данъчно облагане на дивиденди, получени от дружество, облагаемо с корпоративен данък в тази държава членка, в която то е местно лице, и от което друга държава членка вече е удържала данък, предоставя на такова дружество данъчен кредит, но само до размера, който тази първа държава членка би получила, ако единствено тези дивиденди се облагаха с корпоративен данък, без да компенсира изцяло данъка, удържан в другата държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 12.8.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Полша) — Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Дело C-604/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква а) — Член 9, параграф 1 — Член 13, параграф 1 — Член 14, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Понятие „доставка на стоки“ — Преобразуване по силата на закона на правото на дългосрочно ползване на недвижил имот в пълно право на собственост — Община, която получава таксите за преобразуването — Понятие „компенсация“ — Понятие „данъчнозадължено лице, действащо в това си качество“ — Изключение — Публичноправни субекти, които се ангажират с дейности или сделки като държавни органи)

(2021/C 138/05)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gmina Wrocław

Ответник: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Диспозитив

- 1) Член 14, параграф 2, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност следва да се тълкува в смисъл, че преобразуването на правото на дългосрочно ползване на недвижим имот в пълно право на собственост, предвидено в националното законодателство срещу заплащането на такса, представлява доставка на стоки по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че при преобразуването на правото на дългосрочно ползване на недвижим имот в пълно право на собственост, предвидено в националното законодателство срещу заплащането на такса на общината, собственик на имота, което ѝ позволява да получава доход от споменатия имот на постоянна основа, тази община — освен ако не се установи друго при проверките, които трябва да извърши запитващата юрисдикция — действа в качеството на данъчнозадължено лице по смисъла на член 9, параграф 1 от посочената директива, а не като държавен орган по смисъла на член 13, параграф 1 от същата директива.

(¹) ОВ С 383, 11.11.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. — John Dalli/Комисия

(Дело С-615/19 Р) (¹)

(Обжалване — Иск за обезщетение — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Твърдение за неправотерно поведение на Европейската комисия и на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) — Прекратяване на функциите на член на Комисията — Процесуални разпоредби относно разследванията на OLAF — Започване на разследване — Право на изслушване — Надзорен съвет на OLAF — Презумпция за невиновност — Преценка на твърдените вреди)

(2021/С 138/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: John Dalli (представители: L. Levi и S. Rodrigues, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J.-P. Kerpenne и J. Vaquero Cruz)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н John Dalli да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 328, 30.9.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2021 г. — Европейска комисия/Кралство Испания(Дело С-658/19) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Директива (ЕС) 2016/680 — Обработване на лични данни — Предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления — Липса на транспониране и на съобщаване на транспониращите мерки — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Искане относно осъждане за заплащане на еднократна сума или на периодична имуществена санкция)

(2021/С 138/07)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Nardi, G. von Rintelen и S. Pardo Quintillán)

Ответник: Кралство Испания (представител: L. Aguilera Ruiz)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Диспозитив

- 1) Като не е приело до изтичането на определения в мотивираното становище срок законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, и съответно като не е съобщило на Европейската комисия тези разпоредби, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 63 от тази директива,
- 2) Като към датата на разглеждане на фактите от Съда не е приело мерките, необходими, за да транспонира във вътрешното си право разпоредбите на Директива 2016/680, нито съответно е съобщило на Европейската комисия тези мерки, Кралство Испания е продължило да не изпълнява задълженията си.
- 3) В случай че установеното в точка 1 неизпълнение на задължения продължава към датата на постановяване на настоящото решение, осъжда Кралство Испания да заплаща на Европейската комисия подневна периодична имуществена санкция в размер на 89 000 EUR, считано от тази дата, докато посочената държава членка преустанови установеното неизпълнение на задължения.
- 4) Осъжда Кралство Испания да заплати на Европейската комисия еднократна сума в размер на 15 000 000 EUR.
- 5) Осъжда Кралство Испания да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати тези на Европейската комисия.
- 6) Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

(1) ОВ С 357, 21.10.2019 г.

Решение на Съда (петти състав) от 24 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — М. А, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Дело C-673/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Убежище и имиграция — Директива 2008/115/ЕО — Членове 3, 4, 6 и 15 — Бежанец, който е в незаконен престой на територията на държава членка — Задържане с цел прехвърляне в друга държава членка — Статут на бежанец в тази друга държава членка — Принцип на забрана за връщане — Липса на решение за връщане — Приложимост на Директива 2008/115)

(2021/C 138/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: М, А, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ответници: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Диспозитив

Членове 3, 4, 6 и 15 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държава членка да задържи по административен ред гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на нейна територия, с цел да се извърши принудителното прехвърляне на този гражданин в друга държава членка, в която посоченият гражданин разполага със статут на бежанец, когато същият гражданин е отказал да изпълни издаденото му разпореждане да отиде в другата държава членка и не е възможно да се издаде решение за връщането му.

⁽¹⁾ ОВ С 423, 16.12.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 25 февруари 2021 г. — VodafoneZiggo Group BV/Европейска комисия

(Дело C-689/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Електронни съобщителни трези и услуги — Директива 2002/21/ЕО, изменена с Директива 2009/140/ЕО — Консолидиране на вътрешния пазар на електронните съобщения — Член 7, параграфи 3 и 7 — Проектотърка, предоставена от националния регулаторен орган — Пазар за доставка на едро в определено местоположение в Нидерландия — Съвместна значителна пазарна мощ — Забележки на Европейската комисия, изпратени на националния регулаторен орган — Задължение за националния регулаторен орган да ги отчете в максимална степен — Обхват — Член 263 ДФЕС — Жалба за отмяна — Допустимост — Обжалваем акт — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2021/C 138/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VodafoneZiggo Group BV (представители: W. Knibbeler, A. Pliego Selie и B.A. Verheijen, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: L. Nicolae и G. Braun)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда VodafoneZiggo Group BV да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 372, 4.11.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Novo Banco SA/Junta de Andalucía

(Дело C-712/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Данъчни въпроси — Данък върху клиентските депозити в кредитните институции — Данъчни приспадания, предвидени единствено за институциите със седалище или офиси на територията на автономна област Андалусия — Данъчни приспадания, предвидени единствено за инвестиции, свързани с изпълнявани в тази автономна област проекти — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 401 — Забрана за събиране на други национални данъци, които могат да се характеризират като данъци върху оборота — Понятието „данък върху оборота“ — Основни характеристики на ДДС — Липса)

(2021/C 138/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Novo Banco SA

Ответник: Junta de Andalucía

Диспозитив

- 1) Свободата на установяване, закрепена в член 49 ДФЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че що се отнася до приспаданията от brutния размер на данъка върху клиентските депозити в кредитни институции, чиито централни управления или офиси се намират на територията на област на държава членка,

— не допуска приспадане от brutния размер на този данък на сума от 200 000 EUR в полза на кредитните институции със седалище на територията на тази област,

— допуска приспадане от brutния размер на този данък на сума от 5 000 EUR за всеки офис на територията на тази област и на сума от 7 500 EUR за всеки офис в община с по-малко от 2 000 жители, стига това приспадане да не води на практика до необоснована дискриминация според седалището на съответните кредитни институции, което запитващата юрисдикция следва да провери.

Член 63, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че що се отнася до данъка върху клиентските депозити в кредитни институции, чиито централни управления или офиси се намират на територията на област на държава членка, не допуска от brutния размер на този данък да се приспадат суми, равняващи се на кредитите, заемите и инвестициите, предназначени за изпълнявани в тази област проекти, ако с това се преследва цел от чисто икономическо естество.

- 2) Член 401 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национално законодателство, което въвежда дължим от кредитните институции поради държането на клиентски депозити данък, който има за данъчна основа средноаритметичната стойност на тримесечното салдо на тези депозити и който не може да се прехвърля от платеща му върху трети лица.

(¹) ОВ С 423, 16.12.2019 г.

**Решение на Съда (девети състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien**

(Дело C-772/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура —
Тарифно класиране — Тарифни позиции 8701 и 8705 — Тълкуване — Самолетен влекач)

(2021/C 138/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Ответник: Zollamt Wien

Диспозитив

Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакцията съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1821 на Комисията от 6 октомври 2016 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на позиция 8705 от тази номенклатура не се включват превозните средства, които са предназначени да теглят и бутат въздухоплавателни средства и са наричани „самолетни влекачи“, и че последните попадат в позиция 8701 от посочената номенклатура.

(¹) ОВ С 27, 27.1.2020 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg — Австрия) — BU/Markt24 GmbH

(Дело C-804/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебна компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Компетентност при индивидуални трудови договори — Разпоредби на глава II, раздел 5 — Приложимост — Договор, сключен в дадена държава членка, за полагане на труд в дружество, установено в друга държава членка — Непрестиране на работна сила през целия срок на договора — Изключване на приложимостта на националните правила за определяне на съдебната компетентност — Член 21, параграф 1, буква б), подточка i) — Понятие за място, където или откъдето работникът или служителът обичайно осъществява дейността си — Трудов договор — Място на изпълнение на договора — Задължения на работника или служителя към своя работодател)

(2021/C 138/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Salzburg

Страни в главното производство

Ищец: BU

Ответник: Markt24 GmbH

Диспозитив

- 1) Разпоредбите, съдържащи се в глава II, раздел 5, озаглавен „Компетентност при индивидуални трудови договори“, от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат по отношение на иск, предявен от работник или служител с местоживееене в дадена държава членка срещу работодател с местоживееене в друга държава членка, при положение че трудовият договор е бил договорен и сключен в държавата членка по местоживееенето на работника, и е предвиждал, че мястото на работа е в държавата членка на работодателя, дори и когато трудът не е положен по причина, за която отговаря работодателят.
- 2) Разпоредбите, съдържащи се в глава II, раздел 5 от Регламент № 1215/2012, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на националните правила за определяне на съдебната компетентност по отношение на иск като посочения в точка 1 от диспозитива на настоящото съдебно решение, независимо от обстоятелството дали тези правила са по-благоприятни за работника или служителя.
- 3) Член 21, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че иск като посочения в точка 1 от диспозитива на настоящото съдебно решение може да бъде предявен пред съда по мястото, където или откъдето работникът или служителът следва съгласно трудовия договор да изпълнява основната част от задълженията си към своя работодател, без да се засяга член 7, точка 5 от този регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Дело C-857/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 102 ДФЕС — Злоупотреба с господстващо положение — Разпределение на правомощията между Европейската комисия и националните органи по конкуренция — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 11, параграф 6 — Освобождаване на националните органи по конкуренция от техните правомощия — Принцип ne bis in idem — Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2021/C 138/13)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Slovak Telekom a.s.

Ответник: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Диспозитив

- 1) Член 11, параграф 6, първо изречение от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 и 102 ДФЕС], трябва да се тълкува в смисъл, че органите по конкуренция на държавите членки се освобождават от техните правомощия по прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС, когато Европейската комисия образува производство за приемане на решение, с което се установява нарушение на тези разпоредби, доколкото този формален акт обхваща същите предполагаеми нарушения на членове 101 и 102 ДФЕС, извършени от същото или същите предприятия на същия или същите продуктови и на същия или същите географски пазари през същия или същите периоди като тези, които са предмет на производството или производствата, предварително образувани от тези органи.
- 2) Принципът ne bis in idem, закрепен в член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за нарушения на конкурентното право като злоупотребата с господстващо положение, уредена в член 102 ДФЕС, и забранява дадено предприятие да бъде наказвано или преследвано отново за антиконкурентни действия, за които с предходно влязло в сила решение то вече е било санкционирано или е било установено, че не носи отговорност. За сметка на това този принцип не намира приложение, когато дадено предприятие се преследва и санкционира отделно и независимо от орган по конкуренция на държава членка и от Европейската комисия за нарушения на член 102 ДФЕС, обхващащи отделни продуктови или географски пазари, или когато орган по конкуренция на държава членка е освободен от правомощията си в съответствие с член 11, параграф 6, първо изречение от Регламент № 1/2003.

⁽¹⁾ ОВ С 36, 3.2.2020 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Les Chirugiens-Dentistes de France и др./Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Дело C-940/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Признаване на професионалните квалификации — Директива 2005/36/ЕО — Член 4е, параграф 6 — Национална правна уредба — Допускане на възможност за частичен достъп до някои от професиите, обхванати от механизма за автоматично признаване на професионалните квалификации)

(2021/C 138/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Les chirurgiens-dentistes de France, anciennement la confédération nationale des syndicats dentaires, Confédération des syndicats médicaux français, Fédération des syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes, Conseil national de l'ordre des infirmiers

Ответници: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Диспозитив

Член 4е, параграф 6 от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, изменена с Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство, което предвижда възможност за частичен достъп до някои от професиите, обхванати от механизма за автоматично признаване на професионалните квалификации, предвиден в разпоредбите на дял III, глава III от тази директива.

⁽¹⁾ ОВ С 77, 9.3.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg) — XI/Caisse pour l'avenir des enfants

(Дело C-129/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2010/18/ЕС — Ревизирано рамково споразумение за родителския отпуск — Национална правна уредба, която поставя като условие за предоставяне на родителски отпуск работникът да е бил нает на работа и на това основание да е бил задължително включен в системата за социална сигурност към датата на раждането на детето)

(2021/C 138/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: XI

Ответник: Caisse pour l'avenir des enfants

Диспозитив

Клаузи 1.1, 1.2 и 2.1 и клауза 3.1, буква б) от Рамковото споразумение за родителския отпуск (ревизирано) от 18 юни 2009 г., което се съдържа в приложението към Директива 2010/18/ЕС на Съвета от 8 март 2010 година за прилагане на ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), и за отмяна на Директива 96/34/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която поставя като условие за предоставянето на право на родителски отпуск съответният родител да е бил нает на работа за непрекъснат период от поне дванадесет месеца, непосредствено предхождащ началото на родителския отпуск. Посочените клаузи не допускат обаче национална правна уредба, която поставя като условие за предоставяне на право на родителски отпуск съответният родител да е имал статут на работник към момента на раждането или осиновяването на детето.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Определение на Съда (десети състав) от 14 януари 2021 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Дело C-108/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 33 — Определяне на мястото на облагаемите сделки — Доставка на стоки с превоз — Доставка на стоки, изпращани или превозвани от или от името на доставчика — Продажба чрез интернет сайт — Договор за превоз на стоките, сключен от клиента с дружество, предложено от доставчика)

(2021/C 138/16)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Ответници: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Диспозитив

Член 33 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че когато става дума за стоки, които установен в държава членка доставчик продава на клиенти в друга държава членка чрез интернет сайт, като за целите на доставянето на стоките клиентите в съответствие с предлаганите от доставчика възможности за изпращане избират предложено на сайта дружество, с което да сключат договор, отделен от свързващия ги с доставчика договор за покупката на стоките, въпросните стоки следва да се смятат за превозени „от или от името на доставчика“ по смисъла на член 33, когато доставчикът има водеща роля, що се отнася до инициативата и организирането на съществените етапи на превоза на тези стоки, което запитващата юрисдикция следва да прецени, като вземе предвид всички релевантни обстоятелства по спора в главното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 172, 20.5.2019 г.

Определение на Съда (девети състав) от 20 януари 2021 г. — CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o./Европейска комисия

(Дело C-706/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Конкуренция — Картели — Пазар на опаковките за продажба на хранителни стоки на дребно — Обжалване на мотивите — Явно недопустима жалба)

(2021/C 138/17)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (представители: първоначално S. Bariatti, E. Cucchiara и A. Cutrupi, avvocati, впоследствие E. Cucchiara, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: първоначално P. Rossi и T. Vecchi, впоследствие P. Rossi, G. Conte и C. Sjödin)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA и Coopbox Eastern s.r.o. да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 11.11.2019 г.

Определение на Съда (десети състав) от 14 януари 2021 г. (преюдициално запитване от Специализиран наказателен съд — България) — наказателно производство срещу UC, TD

(Дело C-769/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Член 6 — Право на информация на заподозрените лица или на обвиняемите относно техните права в наказателното производство — Член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз — Разглеждане на делото в разумен срок — Национална правна уредба, която предвижда прекратяване на съдебното производство при установени от съда пороци в обвинителния акт — Връщане на делото на прокурора за изготвяне на нов обвинителен акт — Допустимост)

(2021/C 138/18)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страни в главното наказателно производство

UC, TD

При участието на: Специализирана прокуратура

Диспозитив

Член 6, параграфи 1, 3 и 4 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство, член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципът на предимството на правото на Съюза и правото на зачитане на човешкото достойнство трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която при порочен обвинителен акт, чието съдържание е неясно, непълно или противоречиво, в нито един случай не допуска прокурорът да отстрани тези пороци, като ги поправи в разпоредителното съдебно заседание, в което те са констатирани, и задължава съда да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора за съставяне на нов обвинителен акт.

(¹) ОВ С 27, 27.1.2020 г.

Определение на Съда (десети състав) от 14 януари 2021 г. — Camelia Manéa/Център за преводи за органите на Европейския съюз

(Дело C-892/19 P) (¹)

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Публична служба — Срочно нает служител — Срочен договор — Решение за неподновяване на договора — Оттегляне на решението и приетане на ново решение за неподновяване с действие от датата на първото решение — Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)

(2021/C 138/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Camelia Manéa (представител: M.-A. Lucas, avocat)

Друга страна в производството: Център за преводи за органите на Европейския съюз (представители: M. Garnier и J. Rikkert, подпомагани от B. Wägenbaur, avocat)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като частично явно недопустима и частично явно неоснователна.
- 2) Осъжда г-жа Camelia Manéa да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 161, 11.5.2020 г.

Определение на Съда (шести състав) от 21 януари 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal du travail de Nivelles — Белгия) — UF/Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Дело C-105/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Акт за преюдициално запитване — Липса на достатъчно точни сведения за причините, поради които за целите на решаването на спора в главното производство е необходим отговор на преюдициалните въпроси — Явна недопустимост на преюдициалното запитване)

(2021/C 138/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail de Nivelles

Страни в главното производство

Ищца: UF

Ответници: Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Tribunal du travail de Nivelles (Трудов съд Нивел, Белгия) с акт от 3 февруари 2020 г., е явно недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 25.5.2020 г.

Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 23 септември 2020 година — Ц.М.Ц., Т.М.М.

(Дело C-455/20)

(2021/C 138/21)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Ищци: Ц.М.Ц., Т.М.М.

С определение от 27 януари 2021 г. Съдът (шести състав) заличи делото от регистъра.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Испания), постъпило на 11 декември 2020 г. — ASADE — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Дело C-676/20)

(2021/C 138/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Страни в главното производство

Жалбоподател: ASADE — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Отговорник: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с правото на Съюза — член 49 ДФЕС ⁽¹⁾ и членове 76 и 77 (във връзка с член 74 и приложение XIV) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година ⁽²⁾ — национална правна уредба, която позволява на възлагащите органи да прибегват до съгласувана дейност с частноправни субекти с нестопанска цел — а не само с доброволчески сдружения — за предоставянето на всякакъв вид социални услуги на лица срещу възстановяване на разходите, без да се провеждат процедурите, предвидени в Директивата за обществените поръчки [2014/24/ЕС], и независимо от прогнозната стойност, а само при предварителното квалифициране на посочените фигури като извъндоговорни?
- 2) Съвместима ли е с правото на Съюза — член 49 ДФЕС и членове 76 и 77 (във връзка с член 74 и приложение XIV) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година — национална правна уредба, която — във връзка с предоставянето на здравни или социални услуги от общ интерес — позволява да не се приложи правната уредба относно обществените поръчки чрез използването на техниката на съгласувана дейност като допълнение или заместител на управлението със собствени средства, не поради пригодността на тази техника за адекватно предоставяне на услугата, а с оглед на постигането на конкретни цели на социалната политика, които влияят на начина на предоставяне или които се изискват от предоставящия услугата субект, за да може да бъде избран, при положение че се запазва прилагането на принципите на публичност, конкуренция и прозрачност?
- 3) При утвърдителен отговор, съвместимо ли е с правото на Съюза — вече цитираните разпоредби, както и член 15, параграф 2, буква б) от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар ⁽³⁾ — изключителното запазване на тази техника за образуванията с нестопанска цел — не само за доброволческите сдружения — при положение че е зачетен принципът на прозрачност и публичност?
- 4) Имайки предвид член 15, параграф 2, буква б) от Директивата за услугите [2006/123/ЕО], трябва ли да се даде тълкуване в смисъл, че предоставянето на възлагащите органи на дискреционното правомощие да прибегват до съгласувана дейност, за да възложат управлението на социални и здравни услуги на образувания с нестопанска цел, е равнозначно на поставяне на достъпа до тези услуги в зависимост от правноорганизационната форма? При утвърдителен отговор на този въпрос, валидна ли е с оглед на член 15, параграф 7 от Директивата за услугите национална правна уредба като разглежданата, във връзка с която държавата не е нотифицирала Комисията за включването на изискването относно правноорганизационната форма?
- 5) При утвърдителен отговор на предходните въпроси, трябва ли членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС, членове 76 и 77 (във връзка с член 74 и приложение XIV) от Директивата за обществените поръчки [2014/24/ЕС] и член 15, параграф 2 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар да се тълкуват в смисъл, че допускат възможността възлагащите органи да подбират частноправни субекти с нестопанска цел (а не само доброволчески сдружения), с които да се споразумяват за предоставянето на лицата на всякакъв вид социални услуги — отвъд посочените в член 2, параграф 2, буква й) от последната посочена директива — като сред критериите за подбор да се включва *установяването по тествоизвършване на услугата*?

⁽¹⁾ ОВ С 326, 2012 г. стр. 47.

⁽²⁾ ОВ L 94, 2014 г. стр. 65 (за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО).

⁽³⁾ ОВ L 376, 2006 г. стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50.

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 4 януари 2021 г. — FS/Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

(Дело C-3/21)

(2021/C 138/23)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: FS

Ответници: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Преюдициални въпроси

- 1) Обхваща ли понятието „молба“ по член 81 от Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾ продължаващото състояние на получаване на периодични обезщетения от първа държава членка (когато обезщетението се дължи правомерно от втора държава членка) във всеки отделен случай, в който се изплаща такова обезщетение, дори след първоначалното заявление и първоначалното решение на първата държава членка за отпускане на обезщетението?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, трябва ли при неправилно подаване на молба, свързана със социална сигурност, до държава членка по произход, при положение че тя е трябвало да се подаде до друга държава членка, задължението на втората държава членка по член 81 от Регламент № 883/2004 (по-специално задължението молба, подадена в държавата членка по произход, да се счита за допустима във втората държава членка) да се тълкува като напълно независимо от задължението на заявителя да предостави правилна информация за мястото си на пребиваване съгласно член 76, параграф 4 от Регламент № 883/2004, така че молба, подадена неправилно до държавата членка по произход, да трябва да бъде приета като допустима от втората държава членка за целите на член 81, независимо че заявителят не е предоставил правилна информация за мястото си на пребиваване в съответствие с член 76, параграф 4 в срока за подаване на молба, предвиден от правото на втората държава членка?
- 3) Следва ли от общия принцип на правото на ЕС на ефективност, че при обстоятелства като тези в настоящото производство (по-специално когато гражданин на ЕС, упражняващ права на свободно движение, не е изпълнил задължението си по член 76, параграф 4 за уведомяване на органите за социално подпомагане на държавата членка по произход за промяната на държавата по пребиваване) изискване от националното право на държавата членка, в която е упражнено правото на свободно движение — а именно, че за да имат обратно действие молби за детски надбавки, гражданин на ЕС трябва да подаде заявление за такива надбавки във втората държава членка в дванадесетмесечен срок, предвиден във вътрешното право на последната — прави неефективен достъпа до права, произтичащи от правото на Съюза?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка, ОВ L 33, 2008 г., стр. 12).

Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 14 януари 2021 г. — SRS, AA/Minister for Justice and Equality

(Дело C-22/21)

(2021/C 138/24)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SRS, AA

Ответник: Minister for Justice and Equality

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли понятието „член на домакинството на гражданин на ЕС“, използвано в член 3 от Директива 2004/38/ЕО⁽¹⁾, да бъде определено по такъв начин, че да има универсално приложение в целия ЕС, и ако да, какво е това определение?
- 2) Ако не може да бъде дадено определение на това понятие, по какви критерии съдиите следва да разглеждат доказателствата, така че националните съдилища да могат да решат в съответствие с установен набор от фактори кой е или кой не е член на домакинството на гражданин на ЕС за целите на свободата на движение?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

**Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 4 февруари
2021 година — наказателно производство срещу КТ**

(Дело C-71/21)

(2021/C 138/25)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Издирвано лице

КТ

Преюдициални въпроси

1. 1. - Дали разпоредбите на чл. 1, пар. 2 и пар. 3 от Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно процедурата по предаване между държавите-членки на Европейския съюз и Исландия и Норвегия допускат издаване на нова заповед за арест за целите на същото наказателно преследване спрямо лице, чието предаване е отказано от държава-членка на ЕС на основание чл. 1, пар. 3 от Споразумението, във връзка с чл. 6 от Договора за Европейския съюз и чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека?
1. 2. - Дали разпоредбите на чл. 1, пар. 3 от Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно процедурата по предаване между държавите-членки на Европейския съюз и Исландия и Норвегия и на чл. 21, пар. 1 и чл. 67, пар. 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз, и на чл. 6 и чл. 45, пар. 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз допускат сезирана със Заповед за арест държава-членка на ЕС да пререша постановен от друга държава-членка на ЕС отказ за предаване на същото лице за целите на същото наказателно преследване, след като издирваното лице се е възползвало от правото си на свободно придвижване и от държавата, в която е постановен отказът за предаване се е придвижило до държавата, сезирана с новата заповед за арест?

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 4 февруари 2021 г. —
SIA „PRODEX“/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-72/21)

(2021/C 138/26)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното и в касационното производство: SIA „PRODEX“

Ответник в първоинстанционното и в касационното производство: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Комбинираната номенклатура, включена в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа⁽¹⁾, изменено с Регламент (ЕС) № 1006/2011⁽²⁾ на Комисията от 27 септември 2011 г., да се тълкува в смисъл, че подпозиция 4418 20 от Комбинираната номенклатура може да включва каси за врати и прагове като отделни стоки?
- 2) С оглед на правило 2, буква а), първо изречение от общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура, включени в приложение I, част първа, раздел I, А. от Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, може ли подпозиция 4418 20 от Комбинираната номенклатура да включва и незавършени каси за врати, плочи за врати и прагове, при условие че в това си състояние те притежават основните характеристики на комплектовани и завършени каси за врати и прагове?
- 3) Трябва ли спорните в главното производство плочи и профили от дървен материал, които имат профил и декоративно покритие, доказващи обективно предвидимата им употреба за производство на врати, каси за врати и прагове, но които, преди да се монтира вратата, трябва да се срежат, за да се коригира дължината им, и на които трябва да им се направят места за закрепване и ако е необходимо, да им се издълбят места за панти и брави, да се класират в подпозиция 4418 20 или, според характеристиките на конкретните плочи или профили, в позиции 4411 и 4412 от Комбинираната номенклатура?

⁽¹⁾ ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 282, 2011 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 1 февруари
2021 г. — AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Дело C-78/21)

(2021/C 138/27)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā apgabaltiesa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited

Ответник: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да се разглеждат като движения на капитали по смисъла на член 63, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз финансовите заеми и кредити, както и операциите с текущи и депозитни сметки във финансови институции (включително банките), посочени в приложение I към Директива 88/361/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 24 юни 1988 година за прилагане на член 67 от Договора [за ЕО]?
- 2) Представлява ли мярка на държава членка по смисъла на член 63, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и като такава нарушава ли закрепения в посочената разпоредба принцип на свободното движение на капитали между държавите членки, ограничение (което не произтича пряко от законодателството на държавата членка), наложено на кредитна институция от компетентния орган на държава членка, с което ѝ се забранява да установява делови взаимоотношения и ѝ се налага задължението да прекрати вече съществуващите такива с лица, които не са граждани на Република Латвия?
- 3) Оправдано ли е ограничението върху свободното движение на капитали, гарантирано в член 63, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, с оглед на целта да се предотврати използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, посочена в член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията? ⁽²⁾
- 4) Подходящо ли е избраното от държавата членка средство — наложено на определена кредитна институция задължение да не установява делови взаимоотношения и да прекрати вече съществуващите такива с лица, които не са граждани на конкретна държава членка (Република Латвия) — за постигането на целта, посочена в член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията, и следователно представлява ли изключение съгласно член 65, параграф 1, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз?

⁽¹⁾ ОВ L 178, 1988 г., стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 1, стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 141, 2015 г., стр. 73.

Преюдициално запитване от Tribunal du travail de Liège (Белгия), постъпило на 15 февруари 2021 г. — VW/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Дело C-92/21)

(2021/C 138/28)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: VW

Ответник: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Преюдициални въпроси

Представява ли средство за ефективна правна защита по смисъла на член 27 от Регламент „Дъблин III“⁽¹⁾ жалбата, предвидена във вътрешното право в полза на търсещо убежище лице, приканено да представи молбата си за международна закрила за разглеждане в друга държава членка, която жалба няма суспензивно действие, но може да прояви такова, ако търсещото убежище лице е лишено от свобода с оглед на непосредствено предстоящо прехвърляне?

Трябва ли да се счита, че средството за ефективна правна защита по член 27 от Регламент „Дъблин III“ препятства единствено изпълнението на мярка за принудително прехвърляне при разглеждането на жалбата срещу посоченото решение за прехвърляне, или това средство за ефективна правна защита забранява всякаква подготвителна мярка за извеждане, каквато е преместването в център, който осигурява осъществяването на обратно пътуване с оглед на връщането на търсещите убежище лица, приканени да представят молбата си за международна закрила за разглеждане в друга европейска страна?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Bremen (Германия), постъпило на 16 февруари 2021 г. —
DM/CTS Eventim AG & Co. KGaA**

(Дело C-96/21)

(2021/C 138/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Bremen

Страни в главното производство

Ищец: DM

Ответник: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 16, буква л) от Директива 2011/83/ЕС⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че за да се изключи правото на отказ на потребител е достатъчно търговецът да не предоставя директно на потребителя услуга, свързана с развлекателни дейности, а да му продава право на достъп до такава услуга?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

Иск, предявен на 26 февруари 2021 г. — Чехия/Полша

(Дело C-121/21)

(2021/C 138/30)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Чешка република (представители: M. Smolek, L. Dvořáková и J. Vlácil)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

Чешката република моли Съда:

- да установи, че Република Полша:
 - като е дала възможност за продължаване на срока на разрешение за добив на лигнитни въглища с шест години, без да извърши оценка на въздействието върху околната среда, не е изпълнила задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 във връзка с член 4, параграфи 4—6, член 5, параграфи 1 и 2 и членове 6, 7, 8 и 9 от Директива 2011/92⁽¹⁾,
 - като е дала възможност за изключване на заинтересованата общественост от процедурата за издаване на разрешение за миннодобивна дейност, не е изпълнила задълженията си по член 6, параграфи 2—7, член 7, параграф 5, членове 8 и 9 и член 11, параграф 1 от Директива 2011/92,
 - като е предвидила, че решението за ОВОС подлежи на предварително изпълнение, не е изпълнила задълженията си по член 11, параграф 1 от Директива 2011/92,
 - като в решението за ОВОС не е предвидила евентуални мерки в случай на неразрешаване на дерогации за съответните водни обекти съгласно член 4, параграф 5 от Директива 2000/60⁽²⁾, не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 1, буква а), подточка ii) и буква б), подточка ii) от Директива 2000/60,
 - като не е дала възможност за участие на заинтересованата общественост и на Чешката република в процедурата за издаване на разрешение за извършване на миннодобивни работи до 2026 г., не е изпълнила задълженията си по член 6, параграфи 2—7, член 7, параграфи 1, 2 и 5 и член 8 от Директива 2011/92,
 - като не е публикувала разрешението за извършване на миннодобивни работи до 2026 г. и не го е съобщила на Чешката република в разбираем вид, не е изпълнила задълженията си по член 9, параграфи 1 и 2 от Директива 2011/92,
 - като не е дала възможност за обжалване по съдебен ред на разрешението за извършване на миннодобивни работи до 2026 г., не е изпълнила задълженията си по член 11, параграф 1 от Директива 2011/92,
 - като не е публикувала разрешението за извършване на миннодобивни работи до 2026 г., не е изпълнила задълженията си по член 7 от Директива 2003/4⁽³⁾,
 - като не е предоставила пълната информация за процедурата за издаване на разрешение за извършване на миннодобивни работи до 2026 г., не е изпълнила задълженията, които има съгласно принципа за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС,
 - като не е взела предвид в достатъчна степен решението за ОВОС при издаването на разрешението за извършване на миннодобивни работи до 2026 г., не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1 във връзка с член 4, параграф 1 от Директива 2011/92,
 - като не е взела предвид в достатъчна степен всички условия на околната среда при издаването на разрешението за извършване на миннодобивни работи до 2026 г., не е изпълнила задълженията си по член 8а, параграф 1, буква б) от Директива 2011/92,
- да осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът твърди нарушения на Директива 2011/92, Директива 2000/60 и Директива 2003/4, както и на Договора за ЕС (на принципа за лоялно сътрудничество).

1. В националното си право Република Полша е въвела разпоредби, съгласно които разрешението за добив на лигнитни въглища може да бъде продължено с шест години без провеждане на оценка на въздействието върху околната среда, а процедурата за издаване на разрешение за миннодобивна дейност в повечето случаи не е публична. С това Република Полша е извършила нарушение на Директива 2011/92.
2. Република Полша е извършила нарушение на Директива 2011/92, тъй като е предвидила предварително изпълнение на решението относно екологичните условия за проекта за разширяване и продължаване на миннодобивните работи в рудника Туров до 2044 г., с което е изключила възможността за ефективна съдебна защита срещу това решение. Република Полша е действала и в нарушение на Директива 2000/60, тъй като решението за екологичните условия не обхваща надлежно целия срок на проекта, що се отнася до въздействието на миннодобивните работи върху състоянието на водните обекти.
3. Република Полша е извършила нарушение на Директива 2011/92, тъй като не е дала възможност на заинтересованата общественост и на Чешката република да участват в процедурата за издаване на крайното разрешение за извършване на миннодобивни работи в рудника за лигнитни въглища Туров до 2026 г., тъй като не е публикувала издаденото разрешение и го е изпратила на Чешката република със закъснение и в непълен вид, тъй като полското право не допуска контрол над разрешението от страна на заинтересованата общественост и тъй като при издаването на разрешението не е взета предвид оценката на въздействието върху околната среда. С това Република Полша е допуснала нарушение и на Директива 2003/4 и принципа на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС.

(¹) Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г., стр. 1).

(²) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193).

(³) Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 2003 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200).

Жалба, подадена на 11 март 2021 г. — Унгария/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

(Дело C-156/21)

(2021/C 138/31)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Унгария (представители: М. Z. Fehér и М. М. Tátrai)

Ответник: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (¹),

при условията на евентуалност

— да отмени следните разпоредби на Регламент 2020/2092:

— член 4, параграф 1,

— член 4, параграф 2, буква з),

- член 5, параграф 2,
 - член 5, параграф 3, предпоследно изречение,
 - член 5, параграф 3, последно изречение,
 - член 6, параграфи 3 и 8
- и
- да осъди Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Първо основание, изведено от неподходящия характер на правното основание на регламента и от липсата на подходящо правно основание

Член 322 ДФЕС, параграф 1, буква а) — разпоредба, посочена като правно основание на обжалвания регламент — оправомощава законодателя на Съюза да приема финансови норми по изпълнението на бюджета на Съюза; безспорно посоченият регламент не съдържа разпоредби от този вид. Вследствие на това правното основание на регламента не е подходящо и същият няма подходящо правно основание.

2. Второ основание, изведено от нарушение на член 7 ДЕС във връзка с член 4, параграф 1 ДЕС, член 5, параграф 2 ДЕС, член 13, параграф 2 ДЕС и член 269 ДФЕС

Въведеното с обжалвания регламент производство предполага конкретизиране във връзка със специална хипотеза на производството, на което се позовава член 7 ДЕС, което последният член не позволява. Самото създаване на паралелно производство с обжалвания регламент нарушава и заобикаля член 7 ДЕС. В същото време въведеното с регламента производство е в разрез с разпределянето на компетенциите, направено в член 4, параграф 1 ДЕС, нарушава принципа на предоставената компетентност, прогласен в член 5, параграф 2 ДЕС и принципа на институционален баланс, прогласен в член 13, параграф 2 ДЕС, и нарушава член 269 ДФЕС посредством предоставената компетентност на Съда.

3. Трето основание, изведено от нарушението на основните принципи на правото на Съюза на правна сигурност и на регулаторна яснота

Основните концепции, използвани в обжалвания регламент, отчасти не са определени и отчасти не могат да бъдат предмет на еднакво определяне и поради тази причина не са годни да бъдат основа на преценките и мерките, които могат да се направят или приемат въз основа на регламента или да позволят на държавите членки да идентифицират с необходимата сигурност въз основа на регламента какво се очаква от тях що се отнася до техните правни системи или функционирането на техните органи. По същия начин различни конкретни разпоредби на регламента, както отделно, така и заедно, водят до такава степен на правна несигурност във връзка с прилагането на регламента, че съставляват нарушение на общите принципи на правото на Съюза на правна сигурност и регулаторна яснота.

4. Четвърто основание, свързано с отмяната на член 4, параграф 1 от регламента

Член 4, параграф 1 от обжалвания регламент позволява да се приемат мерки също в случай на риск за бюджета на Съюза и финансовите интереси на Съюза. При липсата на конкретно засягане или на конкретно накърняване, прилагането на мерките, които могат да бъдат приети по силата на регламента, може да се счита за непропорционално. Също така посочената разпоредба нарушава принципа на правна сигурност.

5. Пето основание, свързано с отмяната на член 4, параграф 2, буква з) от регламента

Член 4, параграф 2, буква з) от обжалвания регламент също позволява когато възникнат други ситуации или при поведение на органи на държавите членки, които имат отношение към доброто финансово управление на бюджета на Съюза или защитата на финансовите интереси на Съюза, да се прецени, че са били нарушени принципите на правовата държава и да се приемат мерки, което при липсата на конкретно определяне на наказуемите ситуации и поведения, нарушава принципа на правна сигурност.

6. *Шесто основание, свързано с отмяната на член 5, параграф 2 от регламента*

Съгласно член 5, параграф 2 от обжалвания регламент в случай, че се приемат мерки във връзка с държава членка, тоест ако същата бъде лишена от средства, произтичащи от бюджета на Съюза, това не освобождава правителството на тази държава членка що се отнася до неговото задължение да продължи да финансира крайните получатели на програми според уговореното. Това, от една страна, е в разрез с правното основание на регламента, доколкото налага задължение върху бюджетите на държавите членки, и от друга страна, нарушава разпоредбите на правото на Съюза в областта на бюджетния дефицит и нарушава принципа на равенство на държавите членки.

7. *Седмо основание, свързано с отмяната на член 5, параграф 3, трето изречение от регламента*

Съгласно член 5, параграф 3, трето изречение от обжалвания регламент мерките, които трябва да се приемат, отчитат естеството, продължителността, тежестта и обхвата на нарушенията на принципите на правовата държава, което поставя под въпрос връзката между констатираното нарушение на принципите на правовата държава и конкретното отражение върху бюджета на Съюза или върху финансовите интереси на Съюза и поради това е несъвместимо с правното основание на регламента и с член 7 ДЕС. Също така фактът, че мерките не са определени с дължимата точност, е в разрез с принципа на правна сигурност.

8. *Осмо основание, свързано с отмяната на член 5, параграф 3, последно изречение от регламента*

Съгласно член 5, параграф 3, последно изречение от обжалвания регламент *доколкото е възможно*, мерките са насочени към действията на Съюза, засегнати от нарушенията на принципите на правовата държава, което не гарантира наличието на пряка връзка между конкретно констатираното нарушение на принципите на правовата държава и мерките, които трябва да се приемат, и поради това представлява нарушение както на принципа на пропорционалност, така и, поради неподходящо определяне на връзката между конкретно констатираното нарушение на принципите на правовата държава и мерките, които трябва да се приемат, на принципа на правната сигурност.

9. *Девето основание, свързано с отмяната на член 6, параграфи 3 и 8 от регламента*

Съгласно член 6, параграфи 3 и 8 от обжалвания регламент при преценката Комисията взема предвид имащата отношение информация от налични източници, включително решения, заключения и препоръки на институции на Съюза, други компетентни международни организации и други признати институции, а за да прецени пропорционалността на мерките, които се предвижда да бъдат наложени, тя взема предвид същата информация и същите препоръки, което не означава ясно определяне на използваната информация. Фактът, че референциите и източниците, използвани от Комисията, не са определени по подходящ начин, е в разрез с принципа на правна сигурност.

(¹) ОВ L 433I, 2020 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 11 март 2021 г. — Република Полша/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

(Дело C-157/21)

(2021/C 138/32)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Maјczyna)

Ответник: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 година относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза (¹),

— Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

- 1) Първо основание — липса на надлежно правно основание за приемането на Регламент 2020/2092.

Полша твърди, че с регламент, приет на основание член 322, параграф 1, буква а) ДФЕС, не може да се определят условията, при които са нарушени принципите, изграждащи понятието „правова държава“, нито да се предвижда правомощие за Комисията и Съвета да установяват нарушения на тези принципи от страна на държавите членки и вследствие на това да приемат с изпълнителни актове мерки за защита на бюджета на Съюза. Наред с това Полша изтъква, че въведеният механизъм не отговаря на условията, на които трябва да отговаря всеки механизъм на обвързаност с условия, поради което всъщност представлява механизъм за санкциониране на държавите членки за неспазване на задълженията им по Договорите.

- 2) Второ основание, изтъкнато при условията на евентуалност — в случай че Съдът признае наличието на правомощие на законодателя на Съюза за приемането на Регламент 2020/2092 — приемане на Регламента на неподходящо правно основание.
- 3) Трето основание, изтъкнато при условията на евентуалност — в случай че Съдът признае наличието на правомощие на законодателя на Съюза за приемането на Регламент 2020/2092 — нарушение на Протокол (№ 2) относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност.
- 4) Четвърто основание — нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС поради непълнота на мотивите на предложението за Регламент 2020/2092.
- 5) Пето основание — нарушение на член 7 ДЕС.

Полша изтъква, че Регламент 2020/2092 установява нов, непредвиден в Договорите механизъм за контрол за спазването на принципите на правовата държава от страна на държавите членки, а поради това последиците му са равнозначни на изменение на Договорите. Наред с това, тъй като целта на установения с Регламент 2020/2092 механизъм съвпада с целта на производството по член 7 ДЕС, Регламент 2020/2092 води до заобикаляне на производството по член 7 ДЕС, като поставя под съмнение обосноваването на по-нататъшното му прилагане и дори го прави безпредметно.

- 6) Шесто основание — нарушение на член 269, първа алинея ДФЕС поради дефинирането на ценността „правова държава“ като понятие на първичното право по член 2 ДЕС чрез акт на вторичното право, а именно чрез Регламент 2020/2092.
- 7) Седмо основание — нарушение на член 4, параграф 1 и параграф 2, второ изречение ДЕС и член 5, параграф 2 ДЕС.

Доводите по това основание доразвиват доводите, изложени във връзка с първото основание. Полша твърди, че с установяването на предвидения в Регламент 2020/2092 механизъм за контрол за спазването на принципите на правовата държава от страна на държавите членки законодателят на Съюза е действал в нарушение на принципа на предоставената компетентност по член 4, параграф 1 ДЕС и член 5, параграф 2 ДЕС. Освен това Полша изтъква, че законодателят е действал и в нарушение на задължението си по член 4, параграф 2, второ изречение ДЕС да защита съществените функции на държавата, и по-специално онези, които имат за цел да осигуряват нейната териториална цялост, да поддържат обществения ред и да опазват националната сигурност.

- 8) Осмо основание — нарушение на принципа на равно третиране на държавите членки (член 4, параграф 2, първо изречение ДЕС).

Полша твърди, че разпоредбите на Регламента не гарантират, че установяването на нарушения на принципите на правовата държава ще се предхожда от „обстойна качествена оценка“, която ще е обективна, безпристрастна и справедлива. Наред с това Полша изтъква, че процедурата си приемане на мерките за защита на бюджета на Съюза дискриминира пряко и еднозначно малките и средните държави членки спрямо големите държави.

- 9) Девето основание — нарушение на принципа на правната сигурност.

Полша твърди, че разпоредбите на Регламент 2020/2092, и по-конкретно установените в член 3 и в член 4, параграф 2 критерии за преценка за наличието на нарушение на принципите на правовата държава, не отговарят на изискванията за яснота и точност.

- 10) Десето основание — нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС).
- 11) Единадесето основание — злоупотреба с власт, доколкото действителната цел на установения механизъм не е да се защити бюджетът на Съюза, а да се заобиколят формалните изисквания за провеждането на производството по член 7 ДЕС и предвидените в член 258 ДФЕС материални изисквания във връзка със започването на такова производство.

(¹) ОВ L 433I, 2020 г., стр. 1.

Определение на председателя на пети състав на Съда от 11 януари 2021 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-761/19) (¹)

(2021/C 138/33)

Език на производството: унгарски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 77, 9.3.2020 г.

Определение на председателя на шести състав на Съда от 30 ноември 2020 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance de Rennes — Франция) — Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG

(Дело C-865/19) (¹)

(2021/C 138/34)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 54, 17.2.2020 г.

Определение на председателя на Съда от 27 ноември 2020 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Andalucía Ceuta y Melilla — Испания) — ZP/Delegación del Gobierno en Melilla

(Дело C-38/20) (¹)

(2021/C 138/35)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 137, 27.4.2020 г.

Определение на председателя на Съда от 18 януари 2021 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-227/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/36)

Език на производството: италиански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 255, 3.8.2020 г.

Определение на председателя на Съда от 22 януари 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal du travail du Brabant wallon — Белгия) — PR/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Дело C-335/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/37)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 21.9.2020 г.

Определение на председателя на Съда от 25 януари 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien — Австрия) — Österreichische Apothekerkammer/HA

(Дело C-407/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/38)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 443, 21.12.2020 г.

Определение на председателя на Съда от 22 януари 2021 г. (преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Noord-Holland — Нидерландия) — P/Swiss International Air Lines AG

(Дело C-512/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/39)

Език на производството: нидерландски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 443, 21.12.2020 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 17 февруари 2021 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-238/20) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Пазар на въздушния транспорт на територията на Швеция, от Швеция и към Швеция — Гаранции по заеми в подкрепа на авиокомпаниите в рамките на пандемията от COVID-19 — Решение да не се повдигат възражения — Временна рамка за мерки за държавна помощ — Мярка, предназначена за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка — Свободно предоставяне на услуги — Равно третиране — Пропорционалност — Критерий за притежаване на лиценз, издаден от шведските органи — Липса на съпоставяне на положителния ефект на помощта с отрицателните ѝ последици за условията на търговия и за поддържане на ненарушена конкуренция — Член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС — Ratio legis — Задължение за лотивиране)

(2021/C 138/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Сурс, Ирландия) (представители: E. Vahida, F.-C. Lapr votte, S. Rating и I.-G. Metaxas-Manghidis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, S. No  и F. Tomat)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Френска република (представители: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel и P. Dodeller), Кралство Швеция (представители: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskj ld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavani Eriksson и J. Lundberg)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С (2020) 2366 final на Комисията от 11 април 2020 година относно държавна помощ SA.56812 (2020/N) — Швеция — COVID-19: схема за гарантиране на заеми в полза на авиокомпаниите.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Ryanair DAC да понесе наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Европейската комисия, включително разноските, направени в рамките на искането за поверително третиране.
- 3) Френската република и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 22.6.2020 г.

Решение на Общия съд от 17 февруари 2021 г. — Ryanair/Комисия(Дело T-259/20) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Пазар на въздушния транспорт във Франция — Мораториум върху плащането на таксата за гражданска авиация и на такса „солидарност“ върху самолетните билети, дължими на месечен принцип в периода от март до декември 2020 г. в рамките на пандемията от COVID-19 — Решение да не се повдигат възражения — Полож за отстраняване на вреди, причинени от извънредно събитие — Свободно предоставяне на услуги — Равно третиране — Критерий за притежаване на лиценз, издаден от френските органи — Пропорционалност — Член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС — Задължение за лотивиране)

(2021/C 138/41)

Език на производството: английски

Страни

Ищец/Жалбоподател: Ryanair DAC (Суордс, Ирландия) (представители: E. Vahida, F.-C. Lapr v te, S. Rating и I.-G. Metaxas-Maranghidis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, S. No  и C. Georgieva-Kecsmar)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Френска република (представители: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel и P. Dodeller)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2020) 2097 final на Комисията от 31 март 2020 година относно държавна помощ SA.56765 (2020/N) — Франция — COVID-19 — Мораториум върху плащанията на авиационни такси в полза на предприятия за обществен въздушен транспорт.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Ryanair DAC да понесе наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Европейската комисия, включително разноските, направени в рамките на искането за поверително третиране.
- 3) Френската република понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 215, 29.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 12 февруари 2021 г. — sprd.net/EUIPO — Shirlabor (I love)(Дело T-19/20) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „I love“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Марка, състояща се в рекламен лозунг — Задължение за лотивиране — Член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Неприложимост на член 16, параграф 1, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 — Допустимост на доказателства — Член 97, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Безпристрастност — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2021/C 138/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: sprd.net AG (Лайпциг, Германия) (представител: J. Hellenbrand, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Shirlabor GmbH (Мюнстер, Германия) (представител: O. Wallscheid, avocat)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 октомври 2019 г. (преписка R 5/2019-5), постановено в производство по отмяна със страни Shirlabor и sprd.net

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда sprd.net AG да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) Shirlabor GmbH понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 68, 2.3.2020 г.

Определение на Общия съд от 11 февруари 2021 г. — Fryč/Комисия

(Дело T-92/20) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Държавни помощи — Регламенти за групово освобождаване — Програма за помощи, предоставена от чешките власти в полза на определени предприятия — Решение на Комисията за одобряване на посочената програма — Жалба за отмяна, отхвърлена като просрочена — Вреда, за която се твърди, че е причинена от актовете на Комисията и на юрисдикциите на Съюза — Погасителна давност — Жалба, която отчасти е явно недопустима — Причинно-следствена връзка — Жалба, която отчасти е явно лишена от всякакво правно основание)

(2021/C 138/43)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Petr Fryč (Пардубице, Чешка република) (представител: Š. Oharková, avocate)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsma и K. Walkerová)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял поради: първо, приемането на Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове 87 и 88 от Договора (Общ регламент за групово освобождаване) (ОВ L 214, 2008 г., стр. 3), второ, приемането от Комисията на решението от 3 декември 2007 г. и от липсата на публикация на това решение, трето, пропуски в разглеждането от Комисията на жалбите, подадени от жалбоподателя в периода 2016—2018 г., четвърто, определенията от 5 септември 2019 г., Fryč/Комисия (C-230/19 P, непубликувано, EU:C:2019:685), и от 15 януари 2019 г., Fryč/Комисия (T-513/18, непубликувано, EU:T:2019:22).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Чешката република.
- 3) Осъжда г-н Petr Frguš да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, с изключение на разноските във връзка с молбата за встъпване.
- 4) Г-н Petr Frguš и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски във връзка с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 11.5.2020 г.

Определение на Общия съд от 11 февруари 2021 г. — Sam McKnight/EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Дело T-176/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Отпадна на обжалваното решение — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)

(2021/C 138/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sam McKnight Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: P. Sipos)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Carolina Herrera Ltd (Ню Йорк, Ню Йорк, САЩ) (представители: E. Стоянов Едисонов и I. Robledo McClumont, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 30 януари 2020 г. (преписка R 689/2019-4), постановено в производство по възражение със страни Carolina Herrera и Sam McKnight.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да понесе направените от нея съдебни разноски и тези, направени от Sam McKnight Ltd и Carolina Herrera Ltd.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Определение на председателя на Общия съд от 8 февруари 2021 г. — PNB Banka/ЕЦБ

(Дело T-230/20 R)

(Обезпечително производство — Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Конкретни надзорни задачи, възложени на ЕЦБ — Решение за отнемане на лиценза на кредитна институция — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2021/C 138/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PNB Banka AS (Рига, Латвия) (представител: O. Behrends, адвокат)

Отвeтник: Европейска централна банка (представители: F. Bonnard, V. Hümpfner и C. Hernández Saseto)

Встъпила страна в подкрепа на отвeтника: Република Литва (представители: K. Pommere, V. Soņeca и E. Bārdiņš)

Предмет

Искане на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на решението на ЕЦБ от 17 февруари 2020 г. за отнемане на лиценза на жалбоподателя.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Иск, предявен на 19 декември 2020 г. — Комисия/ CEVA и др.

(Дело T-748/20)

(2021/C 138/46)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà и M. Илкова, подпомагани от E. Bouttier, адвокат)

Отвeтници: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Пльобиан, Франция), SELARL TCA, в качеството на синдик в производството по оздравяване на CEVA (Сен Брио, Франция) и SELARL AJIRE, в качеството на надзорник за изпълнението на плана за оздравяване на CEVA (Рен, Франция)

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да осъди CEVA, представляван от своя председател, да заплати на ищеца сумата от 234 491,02 EUR, съответстваща на главница в размер на 168 220,16 EUR и лихви за забава в размер на 66 270,86 EUR,
- да осъди CEVA да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква три основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание е свързано с основателността на искането съгласно арбитражната клауза по договора за отпускане на безвъзмездни средства № Q5RS-2000-31334, член 5 от който предвижда, че единствено Първоинстанционният съд на Европейските общности (понастоящем Общият съд на Европейския съюз) и, в случай на обжалване, Съдът на Европейските общности (понастоящем Съдът на Европейския съюз) са компетентни да разгледат спор между Общността (понастоящем Съюза), от една страна, и съговорителите, от друга страна, по отношение на валидността, прилагането или тълкуването на посочения договор.
2. Второ основание е свързано със задължението да се потърсят надзорника за изпълнението на плана за оздравяване и синдика в производството по оздравяване на CEVA, по силата на образуваното оздравително производство по отношение същия. Ищецът счита, че доколкото настоящият иск е последващ спрямо приемането на оздравителния план, отвeтникът трябва да потърси не само надзорника по изпълнението на този план, но и синдика, тъй като те са участници в производството по установяване и приемане на вземанията.

3. Трето основание е свързано с извършената от CEVA измама и със съществените финансови нередности, установени в рамките на одит. Жалбоподателят изтъква по-специално, че френските юрисдикции са установили, че неверните декларации за броя на часовете, изработени по различни проекти, за които CEVA е получил безвъзмездни средства от Европейския съюз, представляват нарушение на договорните задължения от страна на последния. Поради измамния характер на действията на CEVA възниквало задължение за възстановяване на авансово предоставените от ищеца суми.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — EVH/Комисия

(Дело T-53/21)

(2021/C 138/47)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: EVH GmbH (Хале [Зале], Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрацията E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),
- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: решението за разрешаване на концентрацията е издадено в нарушение на процесуалните правила.
 - Разрешената от ответника концентрация M.8870, която се обжалва, неправилно е отделена от общото сливане на E.ON SE (E.ON) и RWE AG (RWE), което очертава веригата за създаване на стойност на енергийния сектор. Цялостната операция е тясно свързана и включва наред с прехвърлянето на innogy SE (innogy), дъщерно дружество на RWE, на E.ON и придобиването от RWE на производствени активи на E.ON (дело M.8871), което е разрешено отделно от ответника, и придобиването от RWE на 16,67-процентно участие в E.ON, разрешено от Bundeskartellamt (Федерална служба за защита на конкуренцията). Освен това ответникът не е изслушал внимателно жалбоподателя и е изложил късно и непълно мотивите за решението.
2. Второ основание: ответникът не е установил в достатъчна степен фактите.
 - При определянето на релевантния продуктов пазар във връзка със снабдяването с електроенергия и газ на германските домакинства и малките търговски потребители, ответникът не е установил как от гледна точка на потребителя еднородността на активите, единното използване и другите важни фактори на снабдяването на домакинства и малки търговски потребители се отразяват върху определянето на продуктовия пазар. Поради това неправилно е отчел отделни пазари за основна доставка и доставка по специални договори.

- При определянето на географския пазар ответникът не е изяснил как е организирано в териториален план предлагането и търсенето на снабдяване на домакинства и малки търговски потребители и поради това не признава действително териториална, разграничена по пощенски кодове, структура.
 - Що се отнася до условията на локалните пазари на домакинства и малки търговски потребители, не са разгледани (правилно) създаването на групи клиентски портфейли на E.ON и inпогу в установените от тях зони на снабдяване, доминиращото присъствие на E.ON в централните дистрибуторски канали Google, Verivox и Check24 и възможността за изместване на трети доставчици.
 - Разследването относно дейността на мрежата също не е достатъчно. Това се отнася както за широкото навлизане на E.ON на пазара на придобиване на оборудване, мрежови услуги и услуги за информационната мрежа, така и за собствената им оферта за свързани с мрежата услуги спрямо трети лица при експлоатацията на дистрибуторски мрежи и за конкуренцията на пазара на самите дистрибуторски мрежи (т.нар. конкуренция при предоставянето на права). По-специално, не са направени прогнози или са направени неправилни прогнози за бъдещите последици от отпадането на inпогу като конкурент на E.ON за конкуренцията при предоставянето на права.
 - Иновативната дейност в пресечната точка на доминираната от E.ON разпределителна и преносна дейност е анализирана само избирателно, по-специално с оглед на значението на измерването като улесняващ фактор за иновативните решения за продукти и ролята на E.ON в тази област. Що се отнася до бързоразрастващата се електромобилност е отчетена единствено експлоатацията на станциите за зареждане на автомагистралите, които обаче са само част от пазара. Важните бъдещи въпроси за метаданните и иновативните (групови) продукти са обсъдени накратко.
 - Цялостната проверка недопустимо се основава на стари съображения. Не са установени последиците за следващите години (например поради увеличавания недостиг на квалифицирана работна ръка при изграждането на мрежата, нарастващото значение на данните и т.н.).
3. Трето основание: ответникът се произнася в нарушение на материалния закон и допуска явна грешка в преценката — включително в резултат от непълното установяване на фактите — когато приема, че сливането е съвместимо с правилата за конкуренция.
- Ответникът очевидно неправилно е разграничил продуктовия пазар на снабдяването на домакинства и малки търговски потребители, като не е определил като единен пазар доставката на електроенергия на домакинства и малки търговски потребители въз основа на основна доставка и доставка по специални договори.
 - Ответникът оценява системно погрешно пазарната мощ на E.ON при снабдяването на домакинства и малки търговски потребители, тъй като неправилно, още поради грешното ограничаване до доставките по специални договори, приема, че става въпрос за един национален пазар, а не за множество локални пазари. По този начин пренебрегва (нарастващия) локален пазарен дял на E.ON, който често е 70 % и повече.
 - Ответникът също така неправилно приема, че широкото присъствие и по-силната позиция на E.ON не са обезпокояващи при конкуренцията за предоставяне на мрежа, при което негативните последици за конкуренцията от отстраняването на конкуренцията с inпогу са преценени погрешно.
 - Неправилното разграничаване на различни продуктов пазари в областта на измерването означава, че не е призната пазарната мощ на E.ON, с което са подценени и вредите по отношение на конкуренцията за иновативната дейност. Това важи и в областта на електромобилността, където са признати само отделни негативни последици за експлоатацията на станции за зареждане на автомагистралите.
 - Ответникът е допуснал и очевидна грешка като не е взел предвид антиконкурентните последици, произтичащи от подобряния достъп на E.ON до още повече данни.
 - Ответникът е пренебрегнал факта, че уговореното между E.ON и RWE разпределение на етапите на създаване на стойност на енергийния сектор, материално свързани с концентрацията като цяло, съдържа ограничение на конкуренцията, несъвместимо с член 101 ДФЕС.

- Накрая, минималните условия, наложени от ответника, които са ограничени до пазарните ниши на електроенергия за отопление и станции за зареждане на автомагистрала на германския пазар, не могат да отстранят съществуващите проблеми на конкуренцията. Те не се отнасят до вече засегнатите от сливането пазари и не са релевантни за запазването на конкуренцията.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — Stadtwerke Leipzig/Комисия

(Дело T-55/21)

(2021/C 138/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stadtwerke Leipzig GmbH (Лайпциг, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),
- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с основанията, изложени по дело T-53/21, EVH/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — TEAG/Комисия

(Дело T-56/21)

(2021/C 138/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: TEAG Thüringer Energie AG (Ерфурт, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),

- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с основанията, изложени по дело T-53/21, EVN/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — GWS Stadtwerke Hameln/Комисия

(Дело T-58/21)

(2021/C 138/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Хамелн, Германия) (представители: I. Zenke и T. Neumann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),
- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с основанията, изложени по дело T-53/21, EVN/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — eins energie in sachsen/Комисия

(Дело T-59/21)

(2021/C 138/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Кемниц, Германия) (представители: I. Zenke и T. Neumann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска Комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),
- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с основанията, изложени по дело T-53/21, EVN/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — Naturstrom/Комисия

(Дело T-60/21)

(2021/C 138/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Naturstrom AG (Дюселдорф, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),
- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с основанията, изложени по дело T-53/21, EVN/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — EnergieVerbund Dresden/Комисия

(Дело T-61/21)

(2021/C 138/53)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: EnergieVerbund Dresden GmbH (Дрезден, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heumann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),
- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с основанията, изложени по дело T-53/21, EVN/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — GGEW/Комисия

(Дело T-62/21)

(2021/C 138/54)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Бенсхайм, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heumann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16),
- да задължи ответника да представи документите по M.8870 и M.8871 във връзка с разговорите между него и участниците в концентрацията преди и по време на процедурата за контрол върху концентрациите, изолирания случай на уведомление на отделните страни по сделката и променената позиция на ответника в производството,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително направените от жалбоподателя в производството разходи за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се излагат три основания, които по същество са идентични или сходни с основанията, изложени по дело T-53/21, EVH/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — Stadtwerke Frankfurt am Main/Комисия

(Дело T-63/21)

(2021/C 138/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: C. Schalast, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г., M.8870,
- в съответствие с член 68, параграф 5 от Процедурния правилник на Общия съд да съедини за общо разглеждане и решаване настоящото дело и останалите дела по жалби против същото решение M.8870 поради връзката помежду им,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу решение на Комисията от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/Innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело M.8870 (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16) жалбоподателят по същество изтъква едно основание, а именно нарушение на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (¹). Във връзка с това изтъква следните аргументи:

1. Разделяне на планираната концентрация на три частични сделки.

- С изкуственото разделяне на планираната концентрация ответникът нарушава Договорите на Европейския съюз и разпоредбите на регламента за контрола върху концентрациите между предприятия. По-конкретно, ответникът не прилага процесуалните разпоредби относно контрола върху концентрациите и в резултат от това не взема предвид или не взема правилно предвид съществени за решението му обстоятелства. Тук става дума по-конкретно за несъобразяването на правната, икономическата и фактическата свързаност на цялостната планирана концентрация, погрешното квалифициране на сделката като размяна на активи (asset swap), неотчитането на последиците за конкуренцията от насрещно договореното обратното участие на RWE AG в E.ON SE в размер на 16,67 % и неправилната преценка на последиците от сделката за конкуренцията.

2. Неправилна преценка на планираната концентрация и последиците от нея за единния европейски пазар.

- Ответникът също така не определя правилно пазара. Освен това той неправилно определя границите на правото си на преценка на последиците от сделката и неправилно преценява последиците за конкуренцията. При това той се основава върху неправилна по същество фактическа обстановка. Така ответникът стига до неправилния извод, че концентрацията може да се разгледа на части и че няма да има неблагоприятни последици за конкуренцията на равнището на Общността.

(¹) Регламент от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — Mainova/Комисия

(Дело T-64/21)

(2021/C 138/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mainova AG (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: C. Schalast, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г., М.8870,
- в съответствие с член 68, параграф 5 от Процедурния правилник на Общия съд да съедини за общо разглеждане и решаване настоящото дело и останалите дела по жалби против същото решение М.8870 поради връзката помежду им,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу решение на Комисията от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело М.8870, (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16) се изтъква едно основание, което по същество е идентично или сходно с основанието, изложено по дело T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/Комисия.

Жалба, подадена на 29 януари 2021 г. — enercity/Комисия

(Дело T-65/21)

(2021/C 138/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: enercity AG (Хановер, Германия) (представител: C. Schalast, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 17 септември 2019 г., М.8870,

- в съответствие с член 68, параграф 5 от Процедурния правилник на Общия съд да съедини за общо разглеждане и решаване настоящото дело и останалите дела по жалби против същото решение М.8870 поради връзката помежду им,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу решение на Комисията от 17 септември 2019 г. за обявяване на концентрация E.ON/Innogy за съвместима с вътрешния пазар, дело М.8870, (ОВ С 379, 2020 г., стр. 16) се изтъква едно основание, което по същество е идентично или сходно с основанието, изложено по дело T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/Комисия.

Иск, предявен на 28 януари 2021 г. — QA/Комисия

(Дело T-68/21)

(2021/С 138/58)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: QA (представител: С. Roth, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да осъди Европейската комисия да заплати сумата от 397 038,3 EUR [на QA] поради претърпените имуществени вреди вследствие на нарушение от страна на Комисията на принципите на пропорционалност, добра администрация и право на защита, така както следват от правото на Европейския съюз,
- да осъди Европейската комисия да заплати сумата от 100 000 EUR [на QA] поради претърпените неимуществени вреди вследствие на нарушение на принципа на пропорционалност, така както следва от правото на Европейския съюз,
- да осъди Европейската комисия да заплати разноските, включително неподлежащите на възстановяване разноски.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква четири основания в подкрепа на иска, като първите три се отнасят до имуществените вреди, които твърди че е претърпял поради пропуснати ползи от настоящото му и бъдещо трудово възнаграждение, а четвъртото се отнася до твърдените неимуществени вреди, които бил претърпяла поради засягане на репутацията му.

1. Първо основание: нарушение на принципа на пропорционалност от страна на Европейската комисия и, следователно, незаконосъобразни действия на последната, увредили жалбоподателя.
 2. Второ основание: нарушение от страна на Европейската комисия на правото на защита и, следователно, незаконосъобразни действия на последната, увредили жалбоподателя.
 3. Трето основание: нарушение на принципа на добра администрация от страна на Европейската комисия и, следователно, незаконосъобразни действия на последната, увредили жалбоподателя.
 4. Четвърто основание: нарушение на принципа на пропорционалност от страна на Европейската комисия и, следователно, незаконосъобразни действия на последната, увредили жалбоподателя.
-

Жалба, подадена на 4 февруари 2021 г. — PIC CO/EUIPO — Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)

(Дело T-73/21)

(2021/C 138/59)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: PIC CO AD (Казичене, България) (представител: Агл. Иванова, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Haribo Ricqles Zan (Марсилия, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Фигуративна марка на Европейския съюз „P.I.C. Co.“ — заявка за регистрация № 15 400 138

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 27 ноември 2020 г. по преписка R 1847/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 4 февруари 2021 г. — QC/Комисия

(Дело T-77/21)

(2021/C 138/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: QC (представител: F. Moyses, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени мълчаливото решение за отказ, прието на 8 ноември 2020 г.,

— да разпреди преизчисляване на пенсионните права на [QC], считано от 1 май 2020 г., въз основа на неговите реално внесени осигурителни вноски в испанската социална система,

- да присъди на жалбоподателя сума, съответстваща на разликата между преизчисления размер на неговата пенсия и действително получената от [QC] сума за периода от 1 май 2020 г. до датата на горепосоченото преизчисляване на пенсионните права, ведно със законната лихва, считано от датата на плащане на посочената сума, а при липсата на плащане — от датата на подаване на жалба по административен ред, а при неподаването на жалба по административен ред — от датата на подаване на настоящата жалба, при условие че тази сума се увеличава за месеците след януари 2021 г., до отмяната на обжалваното мълчаливо решение за отказ,
- да присъди на жалбоподателя сумата от 25 000 EUR (двадесет и пет хиляди евро) като обезщетение за имуществени вреди,
- да присъди на жалбоподателя сумата от 50 000 EUR (петдесет хиляди евро) като обезщетение за неимуществени вреди,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС, които се отнасят до свободното движение на работници и защитата на социалните права в рамките на свободното движение на работници, и по-конкретно нарушение на защитата на социалните права на гражданин на Европейския съюз, който е работил за международна организация, като е упражнил свободата си на движение в рамките на Европейския съюз. Според жалбоподателя това нарушение представлява нарушение и на други правила на правото на Европейския съюз, а именно:
 - Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 1971 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26),
 - член 7 и [член] 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, и
 - член 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския съвет и на Парламента от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).
2. Второ основание: искане на жалбоподателя за обезщетение, изведено от имуществените и неимуществените вреди, които той е претърпял вследствие от непризнаването на пенсионните му права.

Жалба, подадена на 12 февруари 2021 г. — Paesen/ЕСВД

(Дело T-88/21)

(2021/C 138/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Sandra Paesen (Берсел, Белгия) (представител: M. Casado García-Hirschfeld, avocate)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 10 април 2020 г. за преназначаване на неръководна длъжност и, при условията на евентуалност, да отмени потвърдения със същото решение доклад в края на срока за изпитване,
- да отмени решението на ОН от 12 май 2020 г., с което се отхвърля искането за съдействие на жалбоподателя, подадено на 17 януари 2020 г. на основание член 24 от Правилника,

- ако е необходимо, да отмени решението от 4 ноември 2020 г., с което се отхвърля жалбата, подадена по административен ред от жалбоподателя по член 90, параграф 2 от Правилника,
- да обезщети жалбоподателя за имуществените и неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял поради наличието на психически тормоз и неправомерни действия от страна на администрацията,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и главни доводи

В подкрепа на жалбата, що се отнася до частта за отмяна, жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: нарушение на основното право на добра администрация и на правото на изслушване, явна грешка в преценката и злоупотреба с власт.
2. Второ основание: нарушение на член 11 от Решението на Комисията относно средния управленски персонал С (2008) 5028/2 и на Решението на генералния секретар на ЕСВД от 15 ноември 2019 г. относно упражняването и делегирането на правомощията на органа по назначаването и органа, оправомощен да сключва договори за наемане на работа, ADMIN (2019) 31, и явна грешка в преценката.
3. Третото основание се състои от две части.
 - Първа част: нарушение на задължението за мотивиране, произтичащо от член 25 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, нарушение на член 7, параграф 1 от Правилника и явна грешка в преценката.
 - Втора част: неспазване на член 26 от Правилника и явна грешка в преценката.
4. Четвърто основание: засягане на достойнството, нарушение на правото на достойни условия на труд, нарушение на задължението за полагане на грижа и нарушение на забраната на всякакъв вид психически тормоз.

Жалба, подадена на 13 февруари 2021 г. — Creaticon/EUIPO — Paul Hartmann (SK SKINTEGRA
THE RARE MOLECULE)

(Дело T-93/21)

(2021/С 138/62)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Creaticon d.o.o. (Загреб, Хърватия) (представител: P. Krmpotić, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Paul Hartmann AG (Хайденхайм, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 424 199

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 2 декември 2020 г. по преписка R 847/2020-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да допусне регистрацията на марка № 1 424 199 за съответните стоки от клас 3;
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципите на равно третиране и правна сигурност.

Жалба, подадена на 15 февруари 2021 г. — Португалия/Комисия

(Дело T-95/21)

(2021/C 138/63)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (Лисабон, Португалия) (представители: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego и A. M. Soares de Freitas, подпомагани от M. Gorjão-Henriques и A. Saavedra, advogados)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да разпреди да се приложат по делото документите по административната процедура, довела до приемането на обжалваното решение, съобразно исканията в настоящата жалба,
- да отмени член 1 и членове 4—6 от Решение C(2020) 8550 окончателен на Комисията от 4 декември 2020 г. „относно схема за помощ SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), приведена в действие от Португалия в полза на Zona Franca da Madeira (ZFM) — режим III“,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: грешка при прилагането на правото, тъй като спорната мярка има общ характер и не е селективна, поради което не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. Второ основание: във всички случаи Комисията не е доказала, че е изпълнен критерият за нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки.
3. Трето основание: грешка при прилагането на правото във връзка с прилагането на член 108 ДФЕС и членове 21—23 от Регламент (ЕС) 2015/1589, тъй като става въпрос за съществуващи помощи.

4. Четвърто основание: наличието на грешка при прилагането на правото в решението, тъй като режим III за Zona Franca da Madeira (ZFM) е бил изпълнен в съответствие с решенията на Комисията от 2007 г. и от 2013 г. и с членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС.
5. Пето основание: грешка във фактическите обстоятелства в решението и/или недостатъчни мотиви в него, тъй като изискванията на данъчния режим и упражняваният във връзка с него контрол от националните органи са подходящи за осъществяването на контрол върху режим III за ZFM.
6. Шесто основание: грешка във фактическите обстоятелства в решението и/или липса на мотиви в него, тъй като Португалската република е осъществила контрол във връзка с изискването за създаване/запазване на работни места.
7. Седмо основание: нарушение на общите принципи на правото на Съюза. Жалбоподателят изтъква по-специално нарушение на правото на защита, нарушение на принципите на правна сигурност и добра администрация и липсата на мотиви.

**Жалба, подадена на 17 февруари 2021 г. — Construcciones Electromecanicas Sabero/EUIPO —
Magdalenas de las Heras (Heras Vareche)**

(Дело T-99/21)

(2021/C 138/64)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Мадрид, Испания) (представители: I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre и D. Liern Cendrero, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Magdalenas de las Heras, SA (Аранда де Дуеро, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Heras Vareche“ — заявка за регистрация № 17 979 710

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 2 декември 2020 г. по преписка R 1019/2020-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да констатира, че в обжалваното решение е направено погрешно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
- Да разреши защитата за всички стоки и услуги, посочени в заявката за фигуративна марка на Европейския съюз № 17 979 710 „Heras Vareche“ за класове 30 и 35.
- Да осъди ответника за понесе съдебните разходи, включително разходите за процесуално представителство, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 февруари 2021 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-111/21)

(2021/C 138/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Суорд, Ирландия) (представители: E. Vahida, F.-C. Lapr evote, V. Blanc, S. Rating и I. Metaxas-Maranghidis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 30 ноември 2020 г. относно Държавна помощ SA.55373 (2020/N) — Хърватия — COVID-19: Damage compensation to Croatia Airlines ⁽¹⁾; и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: с решението си ответникът е нарушил конкретни разпоредби от ДФЕС и общите принципи на правото на Съюза, които са в основата на либерализацията на въздушния транспорт в Съюза след края на 1980-те години (като забрана на дискриминация, свободно движение на услуги и свобода на установяване ⁽²⁾).
2. Второ основание: ответникът е приложил неправилно член 107, параграф 2, буква б) и е допуснал явна грешка в преценката при анализа на пропорционалността на помощта по отношение на вредите, причинени от кризата, свързана с COVID-19.
3. Трето основание: ответникът не е започнал официална процедура по разследване въпреки сериозните трудности и е нарушил процесуалните права на жалбоподателя.
4. Четвърто основание: ответникът не е изпълнил задължението си за мотивиране.

⁽¹⁾ ОВ С 17, 2021 г., стр. 3.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (преработен) (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 293, 2008 г., стр. 3).

Жалба, подадена на 25 февруари 2021 г. — Suez/Комисия

(Дело T-121/21)

(2021/C 138/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Suez (Париж, Франция) (представители: O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Th eophile, G. Aubron и O. Chriqui, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва две основания в подкрепа на жалбата си срещу Решение C(2020) 8969 окончателен на Комисията от 17 декември 2020 г., с която се отхвърля искането му, от една страна, да се установи, че Veolia Environnement S.A. е нарушило член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004⁽¹⁾, като е придобила участие от 29,9 % в капитала на Suez, без да е получило предварително разрешение от Комисията, и от друга страна, да се приемат временни мерки срещу това дружество на основание член 8, параграф 5, буква а) от същия регламент.

1. Първо основание, изведено от липсата на мотиви във връзка с член 296 ДФЕС. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е спазила предвидените в член 296 ДФЕС изисквания, като е постановила решение, чиито мотиви не дават възможност нито на него, нито на Общия съд да разбере причините, поради които тя е приела, че се прилага автоматичната дерогация, предвидена в член 7, параграф 2 от Регламента на ЕС за сливанията. Жалбоподателят счита също, че в обжалваното решение има противоречие на мотивите относно приложимостта на член 7, параграф 1 от Регламента на ЕС за сливанията спрямо придобиването на участие от 29,9 % от неговия капитал. Накрая, жалбоподателят счита, че без достатъчно мотиви обжалваното решение се е отклонило от установената практика на съда на Съюза относно принципа за стриктно тълкуване на изключението със суспензивен ефект, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламента на ЕС за сливанията.
2. Второ основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 2 от Регламента на ЕС за сливанията. В това отношение жалбоподателят счита, че Комисията е нарушила посочената разпоредба, като е приела, първо, че предвиденото в този текст изключение трябва да се прилага към цялата планирана от Veolia една-единствена операция по концентрация, макар това изключение да е безпредметно и следователно неприложимо към посочената операция, и второ, че всички правни сделки, образувачи една-единствена операция по концентрация, трябва да се обхващат от същия правен режим от гледна точка на този член. Жалбоподателят счита също, че прилагането от страна на Комисията на предвиденото в тази разпоредба изключение към частноправно придобиване на ценни книжа от един-единствен продавач представлява допълнително нарушение на този текст. Накрая, жалбоподателят упреква Комисията, че е приела, че Veolia е изпълнило условието за незабавно нотифициране на операцията по концентрация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 25 февруари 2021 г. — QI/Комисия

(Дело T-122/21)

(2021/C 138/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: QI (представител: N. de Montigny, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени окончателните доклади за нейното кариерно развитие за 2018 и 2019 г.,
- доколкото е необходимо — да отмени решението с дата 16 ноември 2020 г. за отхвърляне на подадената по административен ред жалба,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от неспазване на приложимите общи изпълнителни разпоредби. Що се отнася до атестационния доклад за 2018 г., жалбоподателката твърди, че е налице незаконосъобразна корекция на задоволителната оценка за работата на етапа на обжалване. Що се отнася до атестационния доклад за 2019 г., жалбоподателката критикува намесата на апелативния оценяващ в ранен стадий. На последно място, що се отнася до двата доклада, жалбоподателката посочва, че е налице грешка в тълкуването и прилагането в нейния случай на член 2, параграф 3, буква а) от общите изпълнителни разпоредби и на член 4 от същите.
2. Второ основание, изведено от нарушение на задължението за безпристрастност и неутралност, от нарушение на задължението за съдействие и за добра администрация, от нарушението на член 21а от Правилника на длъжностните лица на Европейския съюз, както и от злоупотреба с процесуални права.
3. Трето основание, изведено от явна грешка в преценката, неточности във фактическите констатации, незаконосъобразни твърдения, които не са свързани с обективните факти, и от нарушение на понятието „задължение за лоялност“.

Жалба, подадена на 25 февруари 2021 г. — Mariani и др./Парламент

(Дело T-124/21)

(2021/C 138/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Thierry Mariani (Париж, Франция) и още 22 жалбоподатели (представител: F. Wagner, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени член 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2223 на Европейския парламент и на Съвета от 23 декември 2020 година за изменение на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 по отношение на сътрудничеството с Европейската прокуратура и ефективността на разследванията на Европейската служба за борба с измамите (ОВ L 437, 2020 г., стр. 49) и по-конкретно така изменените и добавени член 3, параграф 11, член 4, параграф 2, букви а) и б), член 5, буква а), параграф 1, член 7, буква б), параграф 3а, член 9а, параграфи 1 — 4,
- да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват едно основание в подкрепа на жалбата: нарушение на Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), на Европейската конвенция за правата на човека, на общите принципи, признати в съдебната практика, на Протокола за привилегиите и имунитетите на членовете на Европейския парламент, на Правилника за дейността на Европейския парламент на статута на депутатите.

Жалбоподателите отправят упрек за факта, че обжалваният акт позволява на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) незабавен достъп без предупреждение до всички данни, както и до помещенията на членовете на ЕП и на техните сътрудници, без заповед на независим магистрат, както е по правило във всяка демократична държава.

Те критикуват обжалвания акт и затова, че според тях той позволява на OLAF достъп до личните данни и до банковите извлечения и сметки на членовете на Европейския парламент и на техните сътрудници.

Жалбоподателите считат, че такова разследване, такива методи на разследване биха могли да бъдат задействани от OLAF въз основа просто на анонимен сигнал и се опасяват, че депутатите, особено когато се числят към парламентарната опозиция, ще бъдат подложени на натиск, шантаж и други форми на сплашване, само по анонимен сигнал, което би могло да бъде в ущърб на тяхната парламентарна дейност.

Те изтъкват още, че контролорът на процесуалните гаранции изобщо не е независим орган, както би бил съдия-следователят по отношение на разследващите — членове на съдебната полиция, с мотива, че този контролор се назначава от Комисията и неговите средства зависят от нея. Според жалбоподателите подобна система не предоставя никаква гаранция за безпристрастност по отношение на депутатите от опозицията, които могат да бъдат разследвани от OLAF.

Жалбоподателите изтъкват още, че обжалваният акт поставя под въпрос общите принципи на правото на Съюза, закрепени в членове 7 и 8 от Хартата, тъй като позволява на OLAF да има достъп до данни, които не я засягат и които не засягат също така Парламента или която и да било друга европейска институция.

Накрая, жалбоподателите считат, че обжалваният акт поставя под въпрос общите принципи на правото на Съюза, закрепени в членове 8 и 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на членовете на Европейския парламент поради това че обжалваният регламент позволява на OLAF да нарушава имунитета на депутатите, без предварително съдебна институция да е поискала, нито пък, а *fortiori*, постигнала, снемането на парламентарния имунитет на същите, и без да става въпрос за операция по залавяне на местопрестъплението. Според жалбоподателите обжалваният регламент позволява на OLAF и следователно на Европейския парламент, който би се обърнал към нея, да заобиколи имунитета и неприкосновеността на парламентаристите, за да получи достъп до документи, до които в противен случай OLAF не би имала достъп.

Определение на Общия съд от 10 февруари 2021 г. — Nexal/ЕМА

(Дело T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/С 138/69)

Език на производството: английски

Председателят на осми разширен състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 436, 3.12.2018 г.

Определение на Общия съд от 12 февруари 2021 г. — Staciwa/Комисия

(Дело T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/С 138/70)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 357, 21.10.2019 г.

Определение на Общия съд от 10 февруари 2021 г. — Close и Cegelec/Парламент**(Дело T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2020 г.

Определение на Общия съд от 12 февруари 2021 г. — Colombani/ЕСВД**(Дело T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 5.10.2020 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG